

holder Bestemmelsen i Finantsloven kun et nomen proprium og et Tal, hvor der saftfaa ikke kan være Spørgsmaal om Fortolkning, da mener jeg, at Ministeren er aldeles uberettiget til at tilfibe sætte Lovens Ord, men at Spørgsmaalet er fuldstændig afgjort dermed. Jeg har nu seet efter og fundet, at deri er Finantsministeren ogsaa fuldkommen enig.

Madvig: Paa Grund af den almindelige Betydning, det reiste Spørgsmaal kan have, skal jeg tilføie et Par Ord, nærmest som et Forbehold med Hensyn til andre Leiligheder end den, der foreligger idag. Naar man taler om, hvorvidt Krav for en enkelt Mand, navnlig en Embedsmand, kan opstaae af en Bevilling i Finantsloven, maa man adskille, hvad jeg vil kalde en individuel, bestemt Bevilling til ham, og hvad der er opført i Finantsloven som Følge af en Beregning efter andre Love. I det første Tilfælde, hvor der udtrykkelig er bevilget Noget til en enkelt Mand, er det en naturlig Følge, at han har et fuldkomment Retskrav derpaa, og at ingen Minister kan forholde ham det. Naar Bevillingen derimod egentlig kun ligger i Finantsloven som grundet paa en Forudsætning, saa kan der i denne ligesom ved andre Forudsætninger paa Finantsloven være indløbet en Realitetsfeil, saa at Bevillingen slet ikke medfører nogen Ret for vedkommende Embedsmand. Jeg skal ophvise det ved et Exempel. Der er visse Embedsmænd, der efter et vist Tidrum faae et bestemt Gage-tillæg, f. Ex. Amtmænd og Assessorer i Overretten. Man beregner, at saamange Assessorer af den Ret skulle have et vist Tillæg. Hvis der nu indsniger sig en Feil, idet man f. Ex. beregner Tillæg for 9 Assessorer, fordi man havde troet, at den 9de efter sin Udnevnelsesdatum havde Ret til i dette Aar at rykke op til Tillægget, uden at det er Tilfældet, saa er der blot indløbet en Feil i den Calcule, hvor efter der er bevilget, og deraf kan der aldeles ikke opstaae nogen Ret for den vedkommende Embedsmand til at faae den Sum udbetalt, der er voteret i Henhold til den opstillede Beregning, men ikke efter et Skøn over hans personlige Krav. Det heroer altsaa ogsaa i det her omspurgte Tilfælde paa, hvorvidt der vir-

kelig er voteret over dette enkelte Tilfælde, efterat det særligt har været forelagt og undersøgt, eller om der blot har været voteret over en af Kirkeministeriet forelagt almindelig Beregning over, hvilke Sædtillæg der efter dets Skøn vilde komme til Udbetaling, og hvortil det altsaa forlangte Penge. Er der blot voteret i Henhold til en Calcule, forelagt af Cultusministeriet, men det siden viser sig, at Cultusministeriet har begaaet en Feil i sin Calcule, kan der ikke ved Bevillingen opstaae noget Krav for Embedsmanden, ligesaa lidt som der i andre Tilfælde kan opstaae Krav for den Enkelte, fordi der i den Beregning, efter hvilken Ministeriet forlanger Noget bevilget, er indløbet en Realitetsfeil. Det er et Punkt, som jeg troer, man ved dette Spørgsmaal, naar det stilles i Almindelighed, maa lægge vel Mærke til. Paa den ene Side kan et Ministerium ikke være berettiget til at nægte en Mand, hvad der i en bestemt Hensigt er bevilget ham; paa den anden Side kan det ikke udbetale ham en Sum, der er kommen ind i Finantsloven paa Grund af et urigtigt Overflag, hvis Urigtighed i et enkelt Punkt Rigsdagen ikke er bleven opmærksom paa.

Ordføreren: Jeg skal blot i Anledning af, hvad den ærede sidste Taler ansøgte, gjøre den Bemærkning, at med Hensyn til dette Tilfælde er Sædtillægget udtrykkelig bevilget af de 500 Rd.; thi der staaer i Finantsloven anført 500 Rd. og Sædtillæg af de 500 Rd. Det er altsaa Noget, som særligt har været taget under Overveielse baade den Gang, Forslaget blev gjort, og da det blev bevilget af Rigsdagen, og det er altsaa et Tillæg, som er normeret ved Finantsloven. Jeg troer ogsaa, at den ærede Kirke- og Underviisningsminister, dersom han havde været opmærksom derpaa, maaskee ikke vilde være kommen ganske med de Dyringer, som han er kommen med.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Det maa kun være mig tilladt stærkt at fremhæve, hvad jeg troede fremgik af mine Udtalelser, at min Dyring ikke sigtede til noget specielt Tilfælde; den ærede Ordførers Udtalelser, da han første